Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31714
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

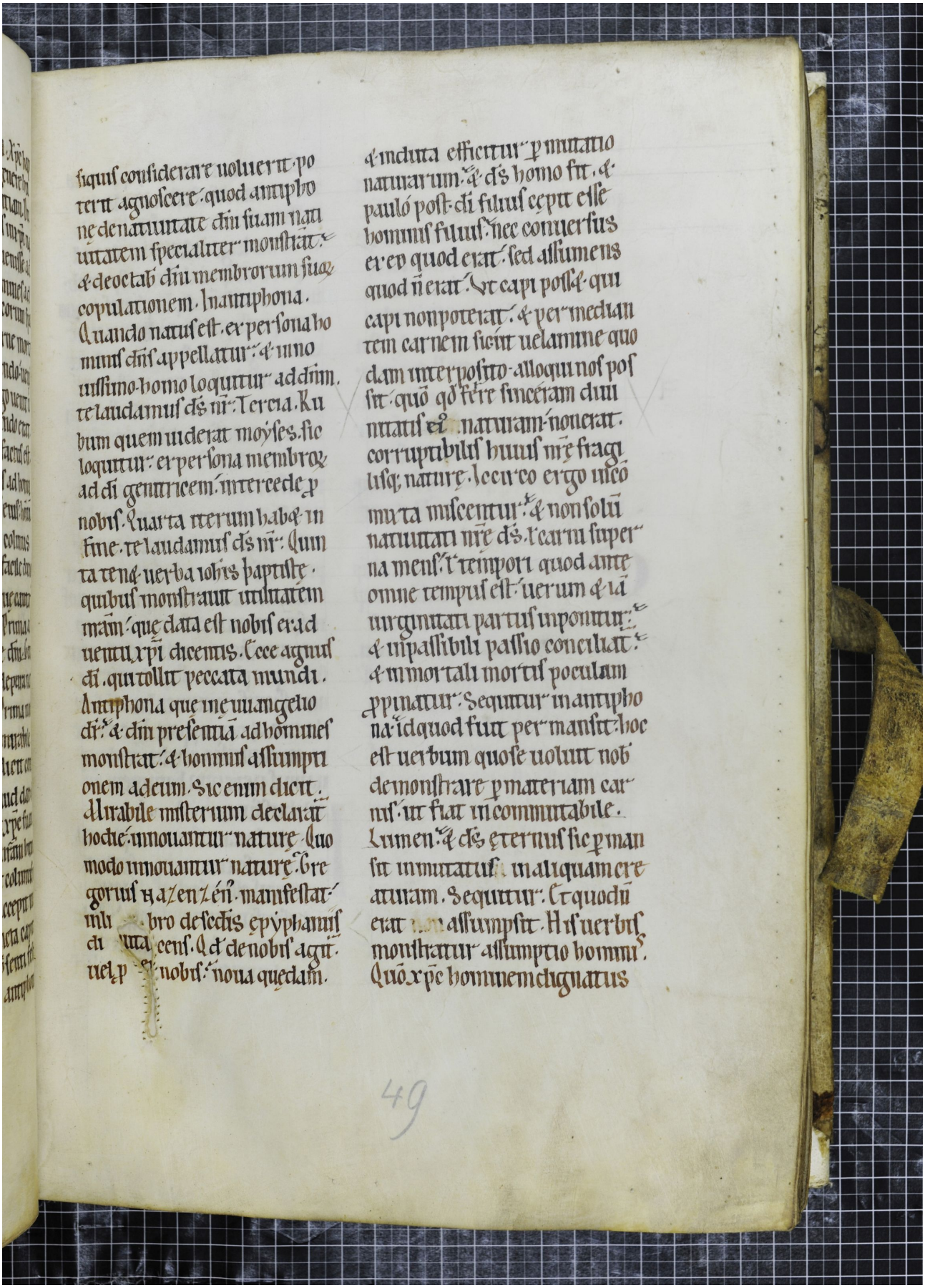

siquis considerare noluerit po
terit agnoscere. quod antipho
ne de natiuitate dñi suam natu
uitatem specialiter monstrat.
& de octab dñi membrorum suo
copulationem. In antiphona.
Quando natus est. ex persona ho
minis dñs appellatur. & uno
uissimo homo loquitur. ad dñm.
te laudamus ds nr. Tercia. Ru
bum quem uiderat moyses. sic
loquitur. ex persona membrorum
ad di genitricem. intercede p
nobis. Quarta rterum habet in
fine. te laudamus ds nr. Quin
ta tenet uerba iobis baptiste.
quibus monstrauit utilitatem
mam. que data est nobis ex ad
uentu xpi dicentis. Ecce agnus
di. qui tollit peccata mundi.
Antiphona que in euangelio
dr. & dñm presentia ad hominem
monstrat. & hominis assumpti
onem ad eum. Sic enim dicit.
Mirabile misterium declarat
hodie. innouantur nature. Quo
modo innouantur nature. Gre
gorius nazenzen manifestat.
in li bro de sectis epyphanius
di uta cens. Qd de nobis agit.
uel p nobis. noua quedam.
& indita efficitur. p mutatio
nem naturarum. & ds homo fit. &
paulo post. di filius cepit esse
hominis filius. nec conuersus
ex eo quod erat. sed assumens
quod ñ erat. Vt capi posset. qui
capi non poterat. & per mediam
tem carnem sicut uelamine quo
dam interposito. alloqui nos pos
sit. quo qd fere sinceram dñi
nitatis ei naturam. nouerat.
corruptibilis huius mre fragi
lisq; nature. Ecce ergo inco
mu ta miscentur. & non solu
natiuitati mre ds. Carni super
na mens. Tempori quod ante
omne tempus est. uerum & ia
uirginitati partus imponitur.
& impassibili passio conciliat.
& immortali mortis poculam
propinatur. Sequitur in antipho
na. id quod fuit permansit. hoc
est uerbum quo se uoluit nob
demonstrare. p materiam car
nis. ut fiat incommutabile.
Lumen. & ds eternus sic p man
sit immutatus. in aliquam cre
aturam. Sequitur. Et quod ñ
erat assumpsit. His uerbis
monstratur assumptio hominis.
Quo xpe hominem dignatus